

Застосування технічного регламенту при перевірці текстильних виробів

Відповідно до статті 1 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності»:

Технічний регламент – нормативно-правовий акт, в якому визначено характеристики продукції або пов'язані з ними процеси та методи виробництва, включаючи відповідні процедурні положення, дотримання яких є обов'язковим. Він може також включати або виключно стосуватися вимог до термінології, позначень, пакування, маркування чи етикетування в тій мірі, в якій вони застосовуються до продукції, процесу або методу виробництва.

Цілями прийняття технічних регламентів є захист життя та здоров'я людей, тварин і рослин, охорона довкілля та природних ресурсів, забезпечення енергоефективності, захист майна, забезпечення національної безпеки та запобігання підприємницькій практиці, що вводить споживача (користувача) в оману.

Технічні регламенти розробляються, приймаються та застосовуються на основі принципів, установлених Угодою Світової організації торгівлі про технічні бар'єри у торгівлі, що є додатком до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі 1994 року.

Крім того, Технічні регламенти розробляються на основі: Міжнародних стандартів, якщо вони вже прийняті або перебувають на завершальній стадії розроблення, чи їх відповідних частин, за винятком випадків, коли такі міжнародні стандарти чи їх відповідні частини є неефективними або невідповідними засобами для досягнення визначених цілей прийняття технічних регламентів, зокрема внаслідок суттєвих кліматичних чи географічних чинників або суттєвих технологічних проблем.

Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 1 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» встановлені вимоги – *це вимоги щодо нехарчової продукції та її обігу на ринку України, встановлені технічними регламентами.*

Так, наприклад, Технічним регламентом, яким встановлено основні вимоги до нехарчової продукції, - *є Технічний регламент щодо назв текстильних волокон і маркування текстильних виробів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2009 року № 13 та розроблений з урахуванням вимог Директиви Європейського Парламенту і Ради ЄС 96/74/ЄС від 16 грудня 1996 року про назви і правила маркування текстильних матеріалів.*

Пунктом 2 Технічного регламенту щодо назв текстильних виробів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2009 року № 13 імперативно встановлено, що дія цього Технічного регламенту поширюється на всі види текстильних волокон, інформацію, яка наноситься

під час маркування текстильних виробів, і супровідну документацію на такі вироби на різних стадіях їх виготовлення та введення в обіг, а пункт 3 вказує, що вимоги цього Технічного регламенту є обов'язковими для всіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності, сфера діяльності яких поширюється на текстильні волокна і вироби на різних стадіях їх виготовлення та введення в обіг на території України.

Термін – текстильні вироби, наведений у цьому технічному регламенті, вживається у такому значенні, що це – будь-яка сировина, напівфабрикати та готові вироби, маса текстильних волокон в яких становить не менш як 80 відсотків.

Маркування текстильних виробів здійснюється кожного разу, коли вони вводяться в обіг. Якщо вироби не призначені для кінцевого споживача або поставляються на виконання замовлення державних органів влади, вони поставляються із супровідною документацією.

Отже, Технічний регламент щодо назв текстильних виробів, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2009 року № 13 є спеціальним нормативно правовим актом, прийнятим Кабінетом Міністрів України, яким дозволяється *вводити в обіг продукцію лише за умови її відповідності вимогам цього Технічного регламенту.*

Контроль за дотриманням законодавства про технічні регламенти та оцінку відповідності та відповідність продукції вимогам технічних регламентів здійснюється шляхом державного ринкового нагляду і контролю нехарчової продукції.